

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Gulczyńska

Sędziowie: SA Jan Futro (spr.), SA Mariola Głowacka

po rozpoznaniu dnia 7 listopada 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko M. D., J. D., K. C., P. C., I. S., E. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 1 sierpnia 2013 r.

sygn. akt XIII C 497/12

oddala zażalenie.

Jan Futro Małgorzata Gulczyńska Mariola Głowacka

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego w Poznaniu M. Ł. od prowadzenia niniejszej sprawy.

W uzasadnieniu wskazał, że nie zachodzi podstawa do wyłączenia sędziego z ustawy a także, że nie zachodzi taka okoliczność, która mogłaby wywoływać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego.

Wniosek powoda nie został poparty żadnym argumentami mogącymi wskazywać na powyższe okoliczności.

Na postanowienie to zażalenie wniósł powód domagając się zmiany zaskarżonego postanowienie i – jak należy wnioskować z jego treści – wyłączenie sędziego M. Ł. od prowadzenia niniejszej sprawy.

W uzasadnieniu zakwestionował fakt doręczenia postanowienia jego pełnomocnikowi a nie jemu osobiście.

Stwierdził, że jak wynika z akt sędziego M. Ł. od początku zaangażowana jest po drugiej stronie. Od pierwszego dnia można było zauważyć przyjaźń między adwokatem G. a sędzią a jego sędzia nie lubi.

Wnioskuje o zmianę orzeczenia z uwagi na przyjaźń między wskazanym adwokatem a sędzią.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne.

Nie budzi wątpliwości, że nie zachodzi żadna z przyczyn wyłączenia sędziego z mocy ustawy. Sąd przyczyny te wymienił w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia a powód nie wskazuje, by którakolwiek z nich mogła zaistnieć

Natomiast, gdy chodzi o wyłączenie sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, art. 49 k.p.c. stanowi, że stanowi, że może to nastąpić wtedy, gdy „istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.” Wskazać należy, że ustawa nie przytacza wskazówek, co do rodzaju okoliczności mogących wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Nie wystarczą zatem jakiejkolwiek okoliczności zachodzące w odniesieniu do osoby sędziego, lecz takie, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego. Intencją ustawodawcy nie było ustanowienie surowszych wymagań skoro wystarczą okoliczności, które mogłyby wywołać taką wątpliwość.

Istnieją dwa kryteria oceny bezstronności sądu w rozumieniu art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w R. dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr (...) oraz uzupełniona Protokołem nr (...) (Dz. U. z 1993 r. nr 61 poz.284): pierwsze polega na ustaleniu osobistych przekonań sędziego w danej sprawie, a drugie na upewnieniu się, czy osoba sędziego daje gwarancje pozwalające wykluczyć jakiejkolwiek uzasadnione wątpliwości w tym zakresie. W przypadku organu kolegialnego, oznacza to, że należy ustalić, czy abstrahując od osobistego postępowania któregośkolwiek z sędziów, istnieją dające się ustalić fakty, które mogą poddawać w wątpliwość bezstronność organu. W tym zakresie, nawet zewnętrzne znamiona mogą mieć znaczenie. Wynika z tego, że przy ocenie, czy w danej sprawie można mówić o uzasadnionych podstawach do obaw o brak bezstronności organu, punkt widzenia osób twierdzących, iż organ nie jest bezstronny, ma znaczenie, ale nie jest decydujący. Decydujące jest natomiast, czy obawę można uznać za obiektywnie uzasadnioną.

Jeśli chodzi o kryterium subiektywne, domniemywa się osobistą bezstronność sędziego dopóki nie ma przeciwdowodu.

Także przeświadczenie strony, co do tego, że sędzia prowadzi proces wadliwie, zwłaszcza nieobiektywnie, nie jest przesłanką do żądania wyłączenia sędziego. Strona może zwalczać wadliwe orzeczenia wydawane przez sąd przy pomocy środków odwoławczych. Nie może natomiast, poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego, wpływać na skład sądu rozpoznającego sprawę.

W szczególności niezrozumiałą jest zarzut dotyczący przyjaźni adwokata G. z sędzią. Adwokat G. jest bowiem pełnomocnikiem powoda. Niezależnie od powyższego zauważyć trzeba, że z protokołów rozpraw (w tym protokołów elektronicznych) będących dokumentami urzędowymi nie wynikają fakty podnoszone przez powoda a będące podstawą stawianych zarzutów.

Fakt, że świadek – o którym pisze powód we wniosku z dnia 4 lipca 2013 r. - zeznawał w sposób niesatysfakcjonujący powoda nie może obciążać sędziego prowadzącego rozprawę. Uchylenie grzywny nałożonej na świadka z uwagi najwcześniejsze nieusprawiedliwione niestawiennictwo jest zwykłą praktyką. Grzywna ta ma bowiem przede wszystkim na celu przymuszenie świadka do stawiennictwa.

Ubocznie też zauważyć można, że doręczenie postanowienia pełnomocnikowi powoda znajduje podstawy w treści przepisu art. 133 § 3 k.p.c. Wyklucza on doręczanie pism bezpośrednio osobie, którą reprezentuje pełnomocnik.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych wobec adwokata Z. G. wskazać należy, że wyznaczony on został nie przez Sąd a przez Okręgową Radę Adwokacką w P.. Nie jest zatem w gestii Sądu dokonanie zmiany pełnomocnika reprezentującego powoda.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

Jan Futro Małgorzata Gulczyńska Mariola Głowacka